

ลยุทธ์...
ตัดแต่งกิ่งไม้พلا
ศาสตร์และศิลป์ที่สำคัญยิ่ง
...สำหรับชาวสวนยุคใหม่

เขียน : นิทยา อักษรเนียม

■ การตัดแต่งกิ่งน้อยหน้าแบบเบ็ดยอดกลางโดยตัดยอดนำออกให้ทรงพุ่มโปร่ง

ตลอดทั้งปีโดยเฉพาะในเขตภาค
ทรงพุ่มมีขนาดโตเร็ว ทำให้มีผลผลิต
การจัดการสวนไม่ว่าจะเป็นการใช้
สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง การทำ
ผลผลิต สวนไม้ผลยุคใหม่จึงมาก
กิ่งควบคุมทรงพุ่มดันอันเป็นหัวใจ
ผลิตที่จะลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำ
มีคุณภาพสูง ซึ่งการจัดทรงต้น
ได้ต้นที่มีรูปทรงสวยงามต่อการหาง
พื้นที่ของทรงพุ่มที่ให้ผลผลิตดีและ
ต่อการจัดการ ส่วนการตัดแต่งกิ่ง
ตัดแต่งกิ่งที่ยังเล็กเพื่อให้ได้รูปทรง
ทรงที่วางแผนไว้ สำหรับต้นที่ได้รับ
ตัดแต่งเพื่อรักษารูปทรงเดิมให้ต่อ

■ ควบคุมทรงพุ่มให้เตี้ยตั้งแต่ต้นอายุน้อย เพื่อความสวยงามต่อการ

บ ปัจจุบันต้องชาวสวนไม้ผล
ที่ไปคือ หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตจะ
มีการตัดแต่งกิ่งโดยมีหลักการคำแนะนำ
แบบกว้างๆว่าให้ตัดแต่งกิ่งที่อ่อนแอกอ
เช่น กิ่งแห้ง กิ่งเป็นโรค กิ่งที่ถูกแมลงทำลาย
กิ่งกระดองหรือกิ่งที่ขึ้นระ荄ระกาออกไป
แต่การตัดแต่งกิ่งที่เหมาะสมจริงๆว่าจะตัด
แต่งกิ่งไปเพื่ออะไร ตัดแต่งกิ่งอย่างไรจึง
จะเหมาะสมกับไม้ผลแต่ละชนิดและเป็นไป
ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ จึงทำให้มีรูป
แบบตัดแต่งกิ่งที่หลากหลาย โดยส่วนใหญ่
ชาวสวนจะออกแบบการตัดแต่งกิ่งตาม
ประสบการณ์หรือการลองผิดลองถูกของ
ตัวเองโดยอาจจะไม่ได้มีงานวิจัยมารองรับ
มากนัก

การตัดแต่งกิ่งนับสำคัญ Ivan?

การปลูกไม้ผลให้ประสบความ-
สำเร็จในปัจจุบันนอกจากคำนึงถึงเรื่อง
คุณภาพของผลผลิตที่ต้องสด สะอาด

ปลอดภัย ต่อผู้บริโภค สีงวดล้อมและ
ช่วงเวลาที่ผลผลิตออกสู่ตลาดแล้ว การ
ลดต้นทุนการผลิตก็นับเป็นปัจจัยที่ไม่ควร
มองข้าม ประกอบกับประเทศไทยมีสภาพ
อากาศร้อนชื้น ต้นพืชมีการเจริญเติบโตดี

สิ่งที่ควรคำนึงถึงการรักษา
การตัดแต่งกิ่ง คือ ความเข้มแสงไฟ
การจัดการแสงให้ได้พอดีมาก สำหรับ
คำนึงถึงการควบคุมขนาดและราก
ของต้นให้ได้รับแสงอย่างพอตัว

■ ทุเรียนอายุประมาณ 15 ปี ค่อยๆ ทยอยตัดแต่งกิ่งเพื่อฟื้นฟูดัน (กราฟฟาร์ม) สามารถให้ผลผลิตที่มีคุณภาพได้อีกหลายปี

■ ตัดแต่งกิ่งพุตรา โดยการตัดยอดกลางออกแล้วเลี้ยงกิ่งแขนง เป็นแบบบูรพาตัววี

หมายของการตัดแต่งกิ่งคือ เพื่อ ทำการให้ดันมีโครงสร้างแข็งแรง ให้ ภูมิภาคส่วนขึ้น ไปจนถึงการเตรียม ที่ไว้รองสำหรับการอุดอก ติดผลใน ต้นไป รวมทั้งเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มี ภาพกระจายทั่วต้นสม่ำเสมอ ป้องกัน มะแมลงเข้าทำลาย และถ้าต้นไม้มี โรคหรือมีอายุหลายปี ก็ตัดแต่งกิ่งเพื่อ

ฟื้นฟูดันเก่า หรือที่เรียกว่าการทำสาไห้ สามารถมีผลผลิตที่ดีต่อไปอีกหลายปี เป็นต้น

รูปแบบการตัดแต่งกิ่ง

การตัดแต่งกิ่งไม่ผลจะมีรูปแบบ ต่างๆ กัน ขึ้นอยู่กับลักษณะดัน การอุดอก ของไม้ผลแต่ละชนิด ดังนี้

■ รูปแบบหนึ่งของการตัดแต่งกิ่งมะม่วง

1. ตัดแต่งกิ่งแบบเลี้ยงยอดกลาง การตัดแต่งกิ่งแบบนี้จะเลี้ยงยอดนำหรือ แกนลำต้นในแนวต้น สูงจากพื้นดิน แล้ว เลี้ยงกิ่งแขนงออกจากรอบลำต้นให้ววนเป็น เกลียว ไม่ให้ซ้อนทับหรือบังแสงระหว่าง กิ่งบนและกิ่งล่าง จำนวนกิ่งแขนงประมาณ 3-10 กิ่ง พิชที่มีการตัดแต่งกิ่งแบบนี้ ได้แก่ ทุเรียน มังคุดเป็นต้น

2. ตัดแต่งกิ่งแบบเปิดยอดกลาง จะทำการตัดเฉยยอดนำออก เพื่อให้ส่วน กลางของพุ่มต้นโปรด แล้วเลี้ยงกิ่งแขนง จำนวน 3-4 กิ่ง ให้กระจายออกจากรอบลำต้น ช่วงห่างระหว่างกิ่งประมาณ 15-20 เซนติเมตร พุ่มต้นจะเตี้ย ใช้กับการตัดแต่งพิชพากหัว พุตราและน้อยหน่า เป็นต้น

3. ตัดแต่งกิ่งแบบตัดแปลงยอดกลาง จะนำข้อดีของการตัดแต่งกิ่งแบบ เลี้ยงยอดกลางและแบบเปิดยอดกลางมา รวมกัน โดยคัดเลือกกิ่งแขนงที่แข็งแรง คล้ายการตัดแต่งกิ่งแบบเปิดยอดกลางไว้ 3-4 กิ่ง ในปีแรกให้กิ่งแรกสูงจากพื้นดิน ประมาณ 80 เซนติเมตร ช่วงห่างระหว่าง กิ่ง 20-30 เซนติเมตร เมื่อเข้าปีที่ 2 ก็ตัด

■ ตัดแต่งเงาแบบเป็นพุ่ม

■ การอุดอกของน้อยหน่าจะเกิดจากปลายยอดอ่อนที่

ยอดออก พืชที่ตัดแบบนี้ได้แก่ ขันนุ ทุเรียน (พันธุ์ชะนี) มะม่วง ล้ม ลองกอง ชมพู่ มะขาม

4. ตัดแต่งกิ่งแบบเป็นพุ่มหรือกอต้นไม้ที่ตัดแต่งแบบนี้จะไม่มีส่วนของลำต้นจริงหรือลำต้นหลักปราศรูปให้เห็นแต่มี กิ่งแขนงเจริญออกจากระดับผิวดินร่วมกัน บริเวณน้ำก็ใช้กับไม้ผลที่มีส่วนกิ่ง枝ขาดง่าย หรือมีจ่านกิ่งที่าะระหืออ่อนแօ เช่น ลิ้นจี่ ลำไย และเงาะ

ดังนั้นไม่ว่าชาวสวนจะตัดแต่งกิ่ง

เพื่อควบคุมทรงพุ่ม เตรียมต้นสำหรับการ อุดอกออก พื้นฟูดัน ล้วนมีผลต่อการเจริญเติบโต การอุดอกและติดผลของไม้ผล ชนิดนั้นๆ จะนั้นชาวสวนต้องรู้และเข้าใจ ธรรมชาติต่อไปนี้

1. ลักษณะการอุดอกของ

ไม้ผลแต่ละชนิด สำหรับไม้ผลที่ปลูกใน

ประเทศไทยเป็นไม้ผลเขตร้อนและกึ่งร้อน

การอุดอกสามารถจัดได้ 3 ลักษณะ คือ

- อุดอกจากปลายยอดอ่อนที่

ผลขึ้นใหม่ ไม้ผลที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้จะ

อุดอกมาพร้อมกับการผลิထอยอด ไม่มีการผลิထอยอดใหม่โดยกาลที่จะได้รับ น้อยมากหรือไม่มีเลย แม้ว่าอาจมี ขึ้นได้ต่ำอกเหล่านี้มักอยู่ในสภาพ สมบูรณ์ โอกาสการติดผลจึงทั่วไป ที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ คือ ฝรั่ง น้อยหน่า (citrus) มะนาว กระท้อน อุบุน และ เป็นต้น

- อุดอกจากปลายยอด เติบโตเดิมที่แล้ว เช่น มะม่วง แนว ลำไย มังคุด และมะกอกฝรั่ง เป็นต้น

- อุดอกจากส่วนของ ลำต้น ตัดอกจะเกิดจากส่วนของ หรือกิ่งที่มีอายุมากกว่า 1 ฤดูกาล ส่วนของกิ่งเป็นสิ่งติดตามแล้ว ออกดอกในลักษณะนี้ได้แก่ ทุเรียน จำปา ลองกอง ลองกอง ชมพู่ ฯ ฯ มะไฟ มะไฟ ละไม และลังแขก

2. ต้องรู้ว่าขนาดทรง ไม้ผลโดยธรรมชาติของไม้ผลแต่ละ เพราะไม้ผลบางชนิดมีแนวโน้มที่จะหัก ให้มีขนาดเล็กลงหลายเท่าได้ เช่น มะม่วง มะนาว ในขณะที่ไม้ผลอ่อน

■ การตัดแต่งกิ่งเป็นวิธีควบคุมทรงพุ่มได้สำหรับผลไม้เขตร้อน

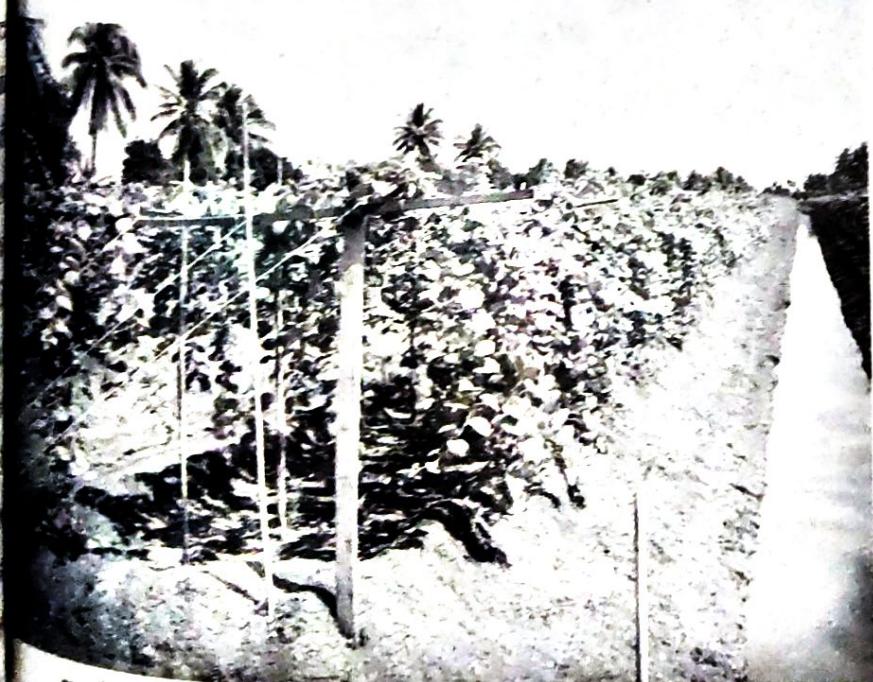
หากต้นไม้รุ่นอาญาภัยที่ทยอยตัดแต่งกิ่งทำสาวคนคุณความสูงไว้ที่ประมาณ 5 เมตร ให้ระดับที่เหมาะสมที่จะจัดการได้สะดวกขึ้น

ความพยายามทำให้ทรงพุ่มมีขนาด
กว้างๆ ก็ เช่น ทุเรียน

3. การอุดอกร่องไม้ผลมีปัจจัย
สำคัญประการ เช่น ความล้มทันท์
ที่ส่วนมากและส่วนยอด ความสมบูรณ์

ของต้น สภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งความ-
หนาเย็น แห้งแล้ง ปริมาณน้ำฝน เป็นต้น

4. การควบคุมทรงพุ่มต้น อาจ
กระทำการโดยการใช้ต้นตอกแคระ สารเคมี หรือ
การจัดทรงและการตัดแต่งกิ่ง (Training

ก่อนตัดแต่งกิ่งต้องรู้สภาพธรรมชาติการเจริญเติบโต การอุดอกร่องพืช
ให้ระดับนี้ก่อน

and Pruning) การโน้มกิ่ง (bending) ซึ่ง
วิธีการตัดแต่งกิ่งเป็นการควบคุมทรงพุ่ม
ต้นไม้ผลเขตร้อนและกิ่งร้อนของไทยได้ผล
ดีที่สุด

5. การรับแสงของทรงพุ่ม ส่วน
ของใบที่มีสีเขียว (คลอโรฟิลล์) ทำหน้าที่
สร้างอาหารโดยอาศัยพลังงานจากแสงแดด
ดังนั้นการจัดทรงพุ่มต้นของไม้ผลเป็นการ
ทำให้ใบพิชทุกใบมีประสิทธิภาพในการ
ถ่ายเคราะห์แสงสูงสุด

6. ระยะปลูกและการบังแสง การ
บังแสงจะเกี่ยวข้องกับระยะปลูกและความ
สูงของต้นซึ่งการควบคุมความสูงของ
ต้นไม้ผลจะต้องคำนึงถึงธรรมชาติการ
เจริญเติบโตและนิสัยการอุดอกร่อง
ต้นไม้ผลด้วย

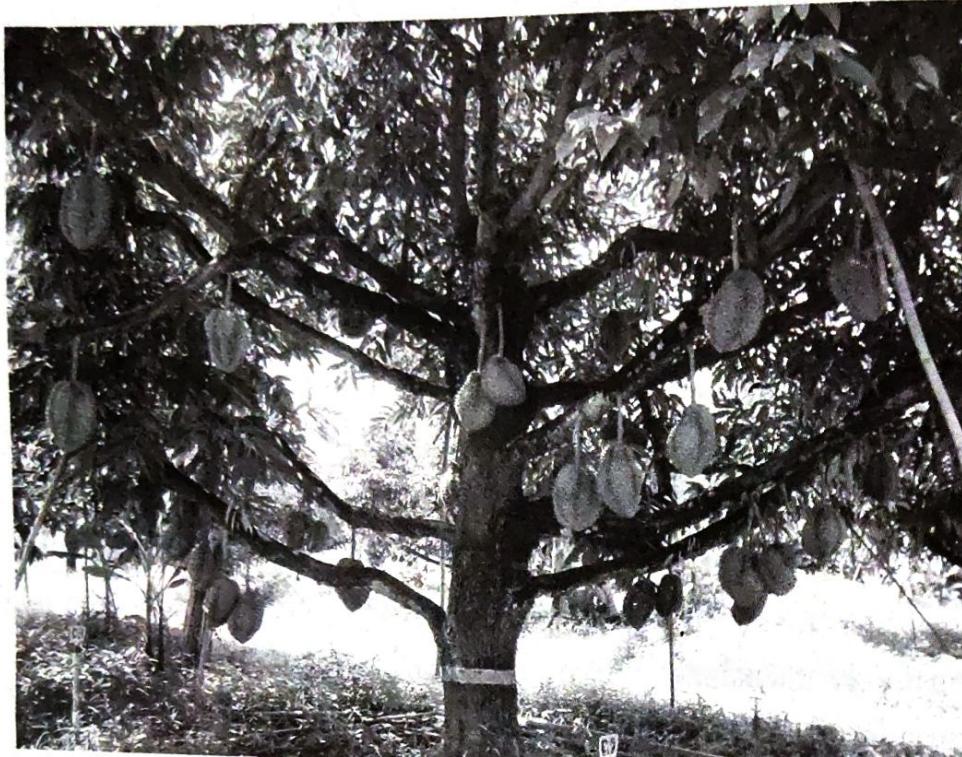
7. การจัดทรงและการตัดแต่งกิ่ง
การจัดทรงนั้นทำให้มีโครงสร้างหลักที่ต้อง^ก
การตามที่ได้วางแผนไว้อันถือเป็นระบบ
ต่างๆ ตามต้องการของไม้ผลแต่ละชนิด ซึ่ง
ต้องคำนึงถึงนิสัยการเจริญเติบโต การ
อุดอกร่อง ๆ ฯ โดยยึดหลักให้ต้นมีพื้นที่ผิว
รับแสงเพื่อล้างเคราะห์แสงให้ได้ดี ส่วนการ
ตัดแต่งกิ่ง (Pruning) เป็นขั้นตอนปฏิบัติที่
จะให้ต้นไม้ผลมีระบบรูปทรงตามที่ได้วางไว
ซึ่งอาจทำใน 2 ระยะ คือ

ระยะที่ต้นไม้มีขนาดเล็ก มักเน้น
เรื่องการจัดทรง บังคับมุกกิ่ง ตัดกิ่งหรือ
การโน้มกิ่งตามโครงสร้างหลักที่ได้วางไว
โดยทำพร้อมกับการตัดแต่งกิ่งเพื่อกำจัด
กิ่งที่ไม่ต้องการออกใบ

ตัดแต่งกิ่งในระยะที่ต้นไม้โตเต็มที่
ซึ่งเป็นการบังคับกิ่งที่เกิดใหม่ให้มีพิศทาง
ที่ต้องการและควบคุมทรงพุ่มไม้ให้ใหญ่
เกินไป

ตัวอย่าง การตัดแต่งและควบคุมทรงพุ่มทุเรียน

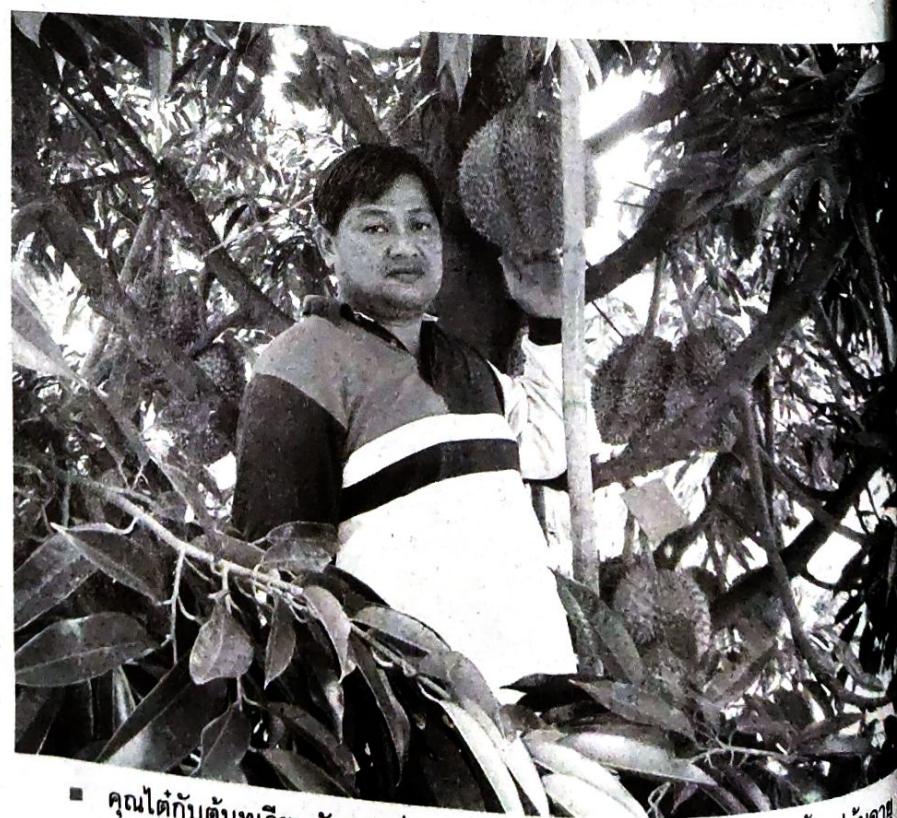
Training & Pruning for Durain

■ ต้นทุเรียนสวนคุณได้ที่ตัดแต่งอย่างหนักครั้งเดียวจากต้นสูงลดลงเหลือประมาณ 3 เมตร ปีที่ 4 จึงสามารถให้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพเป็นที่น่าพอใจมาก

ลงทุนจ้างชาวสวนญี่ปุ่นมาดำเนินการตัดแต่งกิ่งทุเรียนโดยใช้แนวคิดผลเมืองหนาว โครงการนี้ได้เริ่มนั่งเวลาสี่ปีแล้วซึ่งในช่วงแรกผลที่ออกไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจน จนถึงเวลาผ่านไป 4 ปี ลิ่งที่ได้ดำเนินเห็นผลที่ชัดเจนยิ่งขึ้นดังข้อนำผลลัพธ์เล่าสู่กันฟัง

1. การตัดแต่งเพื่อทำลายต้นใหญ่ที่มีอายุหลายปี เช่น 15-20 หากปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ประสานกันจนได้รับแสงไม่ทั่วถึง เริ่มแห้งตายเป็นส่วนๆ ผลผลิตลดลง หมดอายุขัยในที่สุด การตัดแต่งกิ่งจะช่วยอย่างมากในการตัดแต่งกิ่งท่อนลงมา

■ คุณได้กับต้นทุเรียนตัดแต่งกิ่งควบคุมทรงพุ่มทรงพุ่มที่เริ่มทำตั้งแต่ต้นอายุ

- อีกด้วยอย่างของทรงพุ่มทุเรียนอายุ 15 ปี ที่ทยอยตัดแต่งกิ่งลงเป็นระยะๆ ซึ่งดีกว่าตัดหนักครั้งเดียว

ยอดลงมาก่อนให้อยู่ในระดับที่สามารถตัดแต่งกิ่งตัวเมื่อประมาณปีที่ 3 ทำการหรือสามารถทำงานได้สะดวก ปีถัด โดยแต่ละปีกสามารถพ่นสารบังคับให้ทุเรียนที่ทำการตัดแต่งกิ่งด้านข้างทนเข้ามา ออกก่อนฤดูโดยผลผลิตที่ได้จะมีคุณภาพดียอดต้นให้พอเหมาะสม การทยอยตัดแต่งที่ดีทั้งรูปทรงและปริมาณผลผลิตต่อต้นที่มนนี้จะทำให้ยังมีใบเพียงพอที่จะช่วยลดลงมาก่อนให้ตัวเมื่อประมาณปีที่ 3 จนกระทั่งตัดแต่งกิ่งด้านข้างโดยน้ำหนักต้นสูง 8-10 เมตรเหลือความสูงเพียง 3 เมตรพร้อมกับแต่งย่อ กิ่งข้างเข้ามานั้นที่ดีกว่า กิ่งน้ำหนักต้นจะต้องใช้เวลาเพียงครึ่งเดียว เนื่องจากต้นจะต้องใช้เวลาในการปรับตัวเพื่อให้ส่วนยอดและรากเกิด

ความสมดุลซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาถึง 4 ปี จึงจะทำให้ต้นทุเรียนมีความสมบูรณ์ปกติได้ 2. การควบคุมทรงพุ่มตั้งแต่เริ่มปลูกแบบทรงพีระมิดตามธรรมชาติของทุเรียนปกติโดยตัดยอดให้ทุเรียนมีความสูงคงที่อยู่ที่ 3 เมตร เมื่อกิ่งกระโดงใหม่แตกออกมาก็ทำการตัดแต่งให้เหลือเฉพาะกิ่งหลักเพื่อบังแสงแดดไม่ให้ส่องลงมากระแทกกิ่งภายในมากจนเกินไป ในปีต่อๆ มาจะต้องตัดแต่งกิ่งด้านข้างเข้ามาเพื่อรักษาทรงพุ่มให้มีขนาดคงที่ ทรงพุ่มทุเรียนแบบทรงพีระมิดนี้จะเป็นทรงธรรมชาติของทุเรียนแต่เป็นการตัดแต่งเพื่อควบคุมทรงให้มีความสูงอยู่คงที่ประมาณที่ 3 เมตรซึ่งจะสะดวกในการจัดการทั้งการพ่นสารเคมีหรือการตัดแต่งผลและการเก็บเกี่ยวผลติที่เกิดขึ้นก็คือ ต้นจะแบกรับน้ำหนักผลได้ดีกว่า ทุเรียนทรงดังกล่าวมีความสามารถเริ่มไว้ผลได้เมื่ออายุประมาณปีที่ 3

แนวคิดของชาวสวนก้าวหน้าบางรายบอกว่าไม่ต้องทำการตัดยอดด้วยวิธีดังกล่าวก็ได้แต่กำหนดให้ทุเรียนติดผลมากที่ส่วนบนของทรงพุ่มแทนส่วนอื่นๆ ซึ่งทำโดยการตัดแต่งผลส่วนอื่นๆ ออกไปให้

รูปทรงต้นแบบพีระมิด หรือเลี้ยงยอดกลางน่าจะเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับทุเรียนเนื่องจากแสงสามารถเข้าในทรงพุ่มได้อย่างทั่วถึง ใบปูรุงอาหารได้มากขึ้น ทำให้ได้ผลเมื่อเทียบกับหน่วยพื้นที่หน้าตัดของลำต้นมากขึ้น โดยใช้หลักการนับตายอดหรือการตัดยอดขณะที่ต้นยังเล็ก และตัดปลายกิ่งข้างที่เลือกไว้เพื่อให้เกิดเป็นกิ่งมุกกว้าง ส่วนกิ่งที่ไม่ได้เลือก กิ่งที่อ่อนแองหรือฉีกขาดจะถูกตัดออก เมื่อมีการเติบโตในฤดูต่อไปตายอดจะสร้างกิ่งใหม่ขึ้น ก็จะเลือกไว้เป็นกิ่งหลักเพียงกิ่งเดียว กิ่งอื่นๆ จะถูกตัดออกจนถึงระดับตาสูดท้ายซึ่งต่อไปจะแตกกิ่งข้างที่ใหม่มุกกว้าง และต้นไม้ผลันนกจะถูกควบคุมโดยการข่มตายอดต่อไปจนกว่ากิ่งข้างที่ไม่เหมาะสมสมนั้นก็จะถูกตัดออก และกิ่งข้างที่เหลือควรอยู่ห่างกันอย่างน้อย 60 ซม. เพื่อให้แสงส่องได้ทั่วถึง

จัดการทรงพุ่มอย่างนี้ทุกปี โดยยึดหลักการข่มตายอดเอาไว้ มีเพียงกิ่งหลักเท่านั้นที่ให้เจริญในแนวตั้ง กิ่งอื่นจะถูกจัดให้กิ่งมุกกว้าง ถ้ามีกิ่งที่เจริญมากแข่งกับกิ่งหลักจะต้องตัดออก แต่ถ้ากิ่งหลักอ่อนแอจะต้องช่วยค้ำยันหรือทำให้กิ่งนั้นเป็นมุกกว้างสำหรับสร้างต้นพัฒนาตัวแล้วแต่กิ่งหลักสูง กิ่งแน่นทึบเกินไปจนเกิดการบังแสงก็ให้ตัดยอดถึงระดับกิ่งใหม่ที่จะมาทดแทนและตัดยอดที่มากเกินไปออกบ้าง กิ่งข้างที่อยู่ในระดับต่ำสุดของต้นจะต้องสูงจากพื้นที่ดินไม่ต่ำกว่า 60 เซนติเมตร

เรื่องเด่นจากป่า

- ต้นทุเรียนอายุมากหลังตัดเป็นต้นเดี่ยและหลังการเก็บเกี่ยวผลแล้ว ก่อนตัดแต่งกิ่งใหม่

เหลือเฉพาะส่วนบนของพุ่ม วิธีนี้จะทำให้ส่วนบนของทุเรียนหยุดการเจริญเติบโต เท่ากับเป็นการควบคุมทรงพุ่มไม่ให้สูง ไปในตัวโดยไม่ต้องไปทำการตัดยอดแต่ ประการใด อย่างไรก็ตามส่วนนี้เป็นเพียงแนวคิดจากประสบการณ์เท่านั้นยังไม่ได้ทดลองจริงๆแต่ประการใด

- 3. การควบคุมทรงพุ่มจากเริ่มปลูกโดยบังคับให้ลำต้นเอียงแบบไม้ผลเมืองหน้า โดยปลูกแล้วโน้มบังคับให้กิ่งหลักเอียง การควบคุมทรงพุ่มลักษณะนี้จะทำให้การเจริญเติบโตของทุเรียนหมอนทองช่วงแรกไม่ค่อยดีเนื่องจากการลำเลียงส่งอาหารจากรากสูงและจากใบสู่ส่วนต่างๆ

- การติดผลของทุเรียนที่ผ่านการทำสารเม็ดตันชาก

ไม่เป็นไปตามปกติ แต่จะเริ่มน้ำทึบ ที่ควบคุมทรงพุ่มแบบดังกล่าวจะดี หรือเป็นต้นที่สมบูรณ์ปกติเมื่ออายุ 4 ปี ลักษณะของทรงพุ่มแบบนี้คือ บังคับการออกดอกได้ง่ายกว่า เลี้ยคือ จะแบ่งรับน้ำหนักได้ไม่ดี พีระมิดปกติ

- การบังคับพุ่มทุเรียนตั้งแต่ต้นเล็กให้ลำต้นเอียงทำให้สามารถบังคับการออกดอกได้ง่ายขึ้น แต่การแบ่งรับน้ำหนักผลจะแบกได้น้อยกว่าทรงพีระมิดซึ่งเป็นทรงธรรมชาติของทุเรียน (สวนคุณได้)

- ลักษณะทรงพุ่มทุเรียนที่ตั้งต้น กิ่งทรงพีระมิด ตั้งแต่อายุน้อย โดยควบคุมความสูงให้อยู่ที่ประมาณ 3 เมตร

ระยะปลูกที่เหมาะสมของทุเรียน
จะอยู่ที่ประมาณ 4x8 เมตร โดย
การรับพื้นที่ปลูกโดยการยกกระชังสูงหรือ
ปลูกฟุ้กขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางกายภาพ
ดินและสภาพภูมิประเทศของพื้นที่ของ
น้ำ

อย่างไรก็ตามขอขี้ว่าการตัดแต่ง
บนอกจากจะต้องเข้าใจหลักการพื้น
ทางสรีระของไม้ผลแต่ละชนิดแล้วยัง
ต้องรู้กับเป้าหมายในการดำเนินการว่ามี
มากในการผลิตอย่างไรนอกจากนั้นยัง
ต้องรู้ถึงสภาพแวดล้อมหรือดินพื้นาที่
ของแต่ละท่านเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

- ต้นทุเรียนที่ตัดแต่งบังคับทรงพุ่มแบบพิริมิดตั้งแต่อายุน้อยและพยาภานความคุ้ม
ความสูงให้อยู่ที่ระดับความสูง 3 เมตร สามารถให้ผลผลิตที่มีปริมาณ และคุณภาพเป็น
ที่น่าพอใจและน่าจะเป็นวิธีควบคุมทรงพุ่มลงตัวที่สุดสำหรับทุเรียนหมอนทอง

สารประกอบการเขียน

- รี. เสรฐภัคติ. 2544. การปฏิบัติคุณสวนไม้ผล. ในหลักการพิชสวน ภาควิชาพิชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กวิศร์ วนิชกุล. 2546. การจัดการทรงต้นและการตัดแต่งไม้ผล. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : 213 หน้า.

การจัดทรงต้นและการตัดแต่งไม้ผล

โดย... ดร. กวิศร์ วนิชกุล

สาระสำคัญในเล่มนี้ผู้เขียนต้องการให้ชาวสวน นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง
เกิดความเข้าใจในเรื่องการจัดทรงต้นและการตัดแต่งไม้ผล ทั้งนี้เพื่อการจัดการ
ตั้งกล่าวเป็นศาสตร์และศิลป์ที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตของไม้ผล
เนื่องในเล่มนี้ประกอบไปด้วยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องได้แก่ รูปทรงองค์ประกอบของไม้ผล
พัฒนาการของไม้ผล การแตกกิ่ง ให้ดอกผล ทั้งนี้เพื่อผู้จัดทรงต้นและตัดแต่งไม้
ผลจำเป็นต้องรู้จักรูปทรงและพัฒนาการตามธรรมชาติของต้นไม้ผลให้ดีก่อนที่จะ
จัดการใดๆ มีผลจากการวิจัยเรื่องการจัดการทรงต้นและตัดแต่งกิ่งไม้ผลทั้งไม้ผล
เขตร้อน กิ่งร้อนและเขตอบโน้ในประเทศไทยและต่างประเทศ หนังสือเล่มนี้เป็นวิชา
การน้อยจึงเหมาะสมสำหรับนิสิต นักศึกษา นักวิชาการ และชาวสวนผู้มีพื้นฐานระดับ
ปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อนำสาระในเล่มมาประยุกต์ใช้ในการจัดการสวนไม้ผลได้

สาระกันหมด 213 หน้า ราคาปกติ 120 บาท

สำนักงานเทคโนโลยีการเกษตร สำนักงานบริการแก่สมาชิกในราคากลาง 120 บาทรวมค่าจัดส่ง ดูรายละเอียดและการซื้อได้ในหน้าสมัครสมาชิก